

prima instanță: N. Mazur
instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, E. Clim

nr. 3ra-175/16

ÎNCHEIERE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Consiliul mun. Chișinău

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Leonid Cebotari
împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la încasarea plăților salariale

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 prin care
a fost respins apelul declarat de Consiliul mun. Chișinău și menținută hotărârea
Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 septembrie 2014, prin care a fost admisă
acțiunea parțial

constată:

La 06 august 2013, Leonid Cebotari a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la încasarea plăților salariale.

În motivarea acțiunii a invocat că la momentul intrării în vigoare a Legii
nr. 48 din 22 martie 2012, dânsul deținea funcția de specialist principal al secției
atribuire și documentare funciară din cadrul Direcției Generale Arhitectură
Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău.

Susține că anterior intrării în vigoare a Legii nr. 48 din 22 martie 2012, cât și
după intrarea în vigoare a acesteia, primea un salariu lunar conform sistemului de
salarizare vechi.

Menționează că potrivit art. 6 și anexei nr. 1 din Legea menționată, dânsul
urma să primească un salariu lunar în mărime de 3150 lei și un spor pentru gradul
de calificare ce constituie 200 lei la salariul lunar, potrivit anexei nr. 4.

Afirmă că pentru recalcularea salariului, împreună cu colegii de serviciu,
s-au adresat de nenumărate ori angajatorului, dar fără careva rezultate.

Indică că prin scrisoarea din 25 aprilie 2013, nr. Col-582/13, Inspekția
Muncii a constatat încălcările admise de către angajator cu obligarea acestuia de a
majora salariul de funcție al funcționarilor publici în termen de 10 zile.

Remarcă că o constatare similară a fost făcută și de Confederația Națională a
Sindicatelor din RM, prin răspunsul nr. 04-17/344 din 08 aprilie 2013.

Menționează că deși pârâtul a fost obligat să efectueze recalcularea salariului, pentru perioada de 01 aprilie 2012 – 08 iulie 2013, dânsul a primit un salariu total în mărime de 28753,81 lei, cu toate că potrivit prevederilor din Legea nr. 48 din 22 martie 2012, trebuia să primească suma totală de 50250 lei, prin urmare, diferența constituie suma de 21496,19 lei.

Relatează că la 08 iulie 2013, prin Ordinul nr. 37 a fost admisă demisia sa, în temeiul art. 65 din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008, urmând a-i fi efectuate achitățile pe deplin a plăților salariale, conform gradelor și treptelor de salarizare corespunzătoare funcției deținute, fapt care însă nu a avut loc nici până în prezent.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 135, 330 Codul muncii, din Legea nr. 48 din 22 martie 2012, Legea nr. 158 din 04 iulie 2008, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea salariului pentru perioada de 01 aprilie 2012 – 08 iulie 2013 în mărime de 21496,19 lei, penalității pentru reținerea salariului în mărime de 3773,79 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare a cerințelor, Leonid Cebotari a solicitat încasarea salariului recalcultat în mărime de 6328,06 lei, penalității pentru întreținerea salariului în mărime de 3773,79 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 septembrie 2014 a fost admisă parțial acțiunea, încasat de la Consiliul mun. Chișinău în beneficiul lui Leonid Cebotari suma de 8903 lei, cu titlu de compensare pentru neachitarea în termen a plăților salariale, 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 3000 lei pentru asistență juridică.

În rest, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Consiliul mun. Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

La 18 decembrie 2015, prin intermediul Oficiului Poștal, Consiliul mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că Leonid Cebotari, în anul 2010, a fost angajat în calitate de specialist principal pe perioada concediului de maternitate a Olgăi Diferenco, iar în urma cererii de eliberare a acesteia, intimatul a fost angajat în funcția de specialist principal permanent.

Menționează că potrivit deciziei Consiliului mun. Chișinău n. 4/10 din 30 aprilie 2013, Leonid Cebotari urma să activeze în cadrul secției relații funciare, sector necomercial în funcția de specialist.

Relatează că potrivit anexei nr. 1 la ordinul nr. 28 din 27 mai 2013 „Cu privire la salarizarea de funcție ale angajaților Direcției Generale Arhitectură Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău”, a fost efectuat calculul

mijloacelor financiare pentru implementarea Legii salarizării funcționarilor publici, pentru fiecare funcționar public în parte.

Indică că Direcția Generală Arhitectură Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău a efectuat recalculul pentru perioada de lucru 01 aprilie 2012 – 31 decembrie 2012, care constituie suma de 10473,22 lei, iar pentru perioada 01 ianuarie 2013 – 08 iulie 2013 – 7620,17 lei.

Menționează că suma totală a recalcului pentru perioadele menționate constituie 18093,39 lei, dintre care au fost reținute impozitele, conform legislației în vigoare, în mărime de 2932,03 lei.

Astfel, în urma reținerilor, suma spre achitare a recalculului a constituit 15161,36 lei, care a fost achitată conform ordinului de plată nr. 614 din 26 noiembrie 2013.

Mai indică că potrivit ordinului nr. 37 din 08 iulie 2013, Leonid Cebotari a demisionat, fiindu-i achitată o indemnizație unică în proporție de 15 % la sută din salariul de funcție deținut pentru fiecare an de activitate în serviciul public.

Consideră că instanța de apel nu a luat în considerație prevederile art. 332 Codul muncii.

Menționează că prin cererea nr. 332 din 24 iunie 2013, adresată Direcției Generale Arhitectură Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău, intimatul a solicitat reclaculul salariului de funcție și achitarea indemnizației în proporție de 15 %.

Prin urmare, consideră că intimatul nu a respectat procedura amiabilă de reparare a prejudiciului material și prejudiciului moral, fapt ce generează respingerea respectivei cerințe ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 09 octombrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 128), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 decembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță